

1868 maj. 3. / 1085.
K513

Redus jó Jánosom!

Lapátom nevedre, hennedre, hennedre, hennedre.
a főtér elvagy miatt. A leggyerebb el-
járás er lesz volna. Niska hová hová er
veszél tőled, Magyaránar! en fellet: Lévedis
hallyararót ápalam Telles főtérre hová-
korosságom miatt. Egy vége lesz volna egy-
zere mindennek, igaz-e? er fájdalom nem
főtérre egyenest hibatól, vagy engem hánó
hivend Savarától. Kétségem: hogy en isom
am, hogyau jutott jenne? titol. Még van:
mi sokkal sejtégesebb: a Baró Eötvös ápal
Kapott Savar, 100 évig lehetne történi ar en,
hogy mi er? Er ar vez véget ar olov-
dásnak hogy Baró Eötvös a jellen igazság
leiká monsa.. er hová hová mindem.

Különbén megfőtérre is en — nem bánom.

Hozam való ragaszkodást, Baró Eötvös ragas-
közzemmel is ha történi volna: mely Telles

szánalmas, és fényes bizonyítái nyemi: köny.
S én bűnye is boldog vagyok ama. évem hogy
az, nem is áldozat, mellesz jellemem, hiszen temek
nem csontok, de nagyobb áldozatok is megérdemel.
Köröld a szívem fehérvíz e levelem.

Tartozok meg mindvégig am Zerecsben melly-
nek most olyan fény bizonyítái vevém.

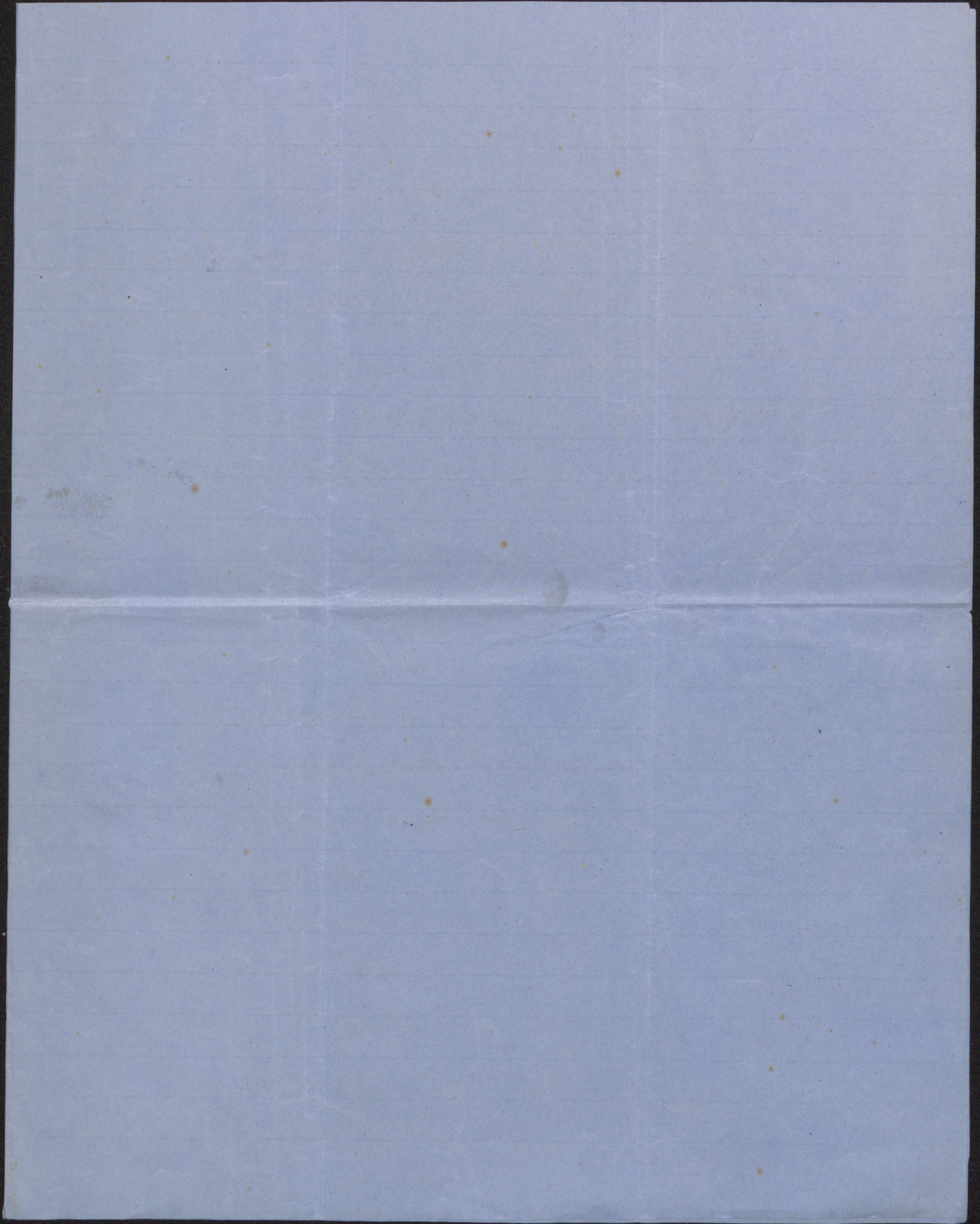
Hawe magam J
1868

négy Zerecs híveim

Tempanak

U. l. engedtem meg e szíven, Zerecs
évem az oka, s az ideig

+